

Бабич Іван Михайлович (1935-2021). Некролог

Іван Михайлович Бабич народився 12 січня 1935 року в селі Чуньків, Заставнівського району, Чернівецької області в родині адвентистського пресвітера.

У 1954 році пішов до армії. Служив на Далекому Сході, в морфлоті, де вивчився на механіка радіолокаційного обладнання. Усі знали, що він був вірянином, і в нього склалися хороші стосунки з товаришами по службі. Усі чотири роки служби Іван читав Євангеліє, яке дали йому батьки перед від'їздом до армії. Приховував його, аби мати можливість наповнюватися Словом Божим.

Після демобілізації Іван Михайлович 22 червня 1958 року прийняв хрещення від пастора Леона Белінського в річці Прут. Почав займатися з молоддю. Вона дуже любила його, бо Іван Михайлович був справжнім лідером, цікавою, життєрадісною людиною.

Господь послав йому вірну подругу життя в особі дочки обласного пастора по Чернівецькій області Миколи Вовка – Дар'ї. 6 серпня 1961 року вони одружилися.

Народилося двоє синів: Михайло та Борис.

Першої березневої суботи 1966 року проповідник Петро Тітков представив Івана Михайловича служителем в церкві міста Шахти Ростовської області.

Високого сану проповідника Івана Бабича було удостоєно 18 жовтня 1968 року в місті Ростові – на – Дону.

У 1971 році Переїхав у Лабінськ. Працював там до 1976 року. Окрім місцевої громади, його полем діяльності було чимало громад і груп у різних станицях Краснодарського краю.

Під час служіння в Лабінську сталося страшне горе: у віці 7 і 10 років улюблені діти, Михайло та Борис, загинули від електричного струму.

В подальшому Бог відшкодував цю втрату, подарувавши їм трьох дітей: Андрія, Сусанну та В'ячеслава.

У 1976-1987 роках Іван Михайлович працював пастором в П'ятигорській громаді, обслуговуючи групи та громади в навколишніх населених пунктах.

Очолював кілька відділів в Конференції. Починаючи від 1969 року, постійно обирався в Раду місцевої Конференції.

У 1985 році на черговому з'їзді Північнокавказкої Конференції у місті Краснодарі Івана Михайловича було обрано її президентом. Сім'я переїхала в Ростов-на-Дону.

Цілих 26 років він служив Богові на Кавказі.

У 1991 році, на запрошення керівництва Церкви в Україні, переїхав із родиною на батьківщину свого батька. Того ж року Іван Михайлович став пастором Львівської громади, здійснюючи євангельську працю в обласному місті та його околицях.

На з'їзді делегатів Західно-Української Конференції в лютому 1991 року обирався членом Ради Конференції, а на II з'їзді в лютому 1994 року його було обрано в скарбники великого регіону Церкви на Заході України.

У 1997 році делегати продовжили його повноваження на цій посаді.

У 2001 році пішов на заслужений відпочинок, але продовжував проповідувати та настановлювати людей у Слові Божому.

Вранці, 19 березня 2021 року, на 87 році життя Іван Михайлович Бабич помер.

Сергій Литовченко

⚠ Module cannot be rendered as the requested content is not (longer) accessible. Contact the administrator to get access.